N°. 526. 1855.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . » 5.50.

VRIJDAG 2 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel regt daaronder begrepen.

Gibson. (1)

Een amerikaansch dagblad, de *New-York Herald*, deelt ons reeds een gedeelte mede van de correspondentie betrekkelijk de Gibson-quaestie, welke op dit oogenblik, voor de leden van het congres der Vereenigde Staten, gedrukt wordt. De *Herald*, die de officieële collectie vóór is, verhaalt het diplomatieke gedeelte dier quaestie uit het oogpunt van de beweringen der Amerikaansche regering: immers, wij treffen onder de documenten, die het blad mededeelt, met uitzondering van eenige regels, die uit eene nota van den heer VAN HALL zijn getrokken, niets anders aan dan stukken, die geteekend zijn door den secretaris van staat MARCY, den minister-resident der Vereenigde Staten te 's Gravenhage, BELMONT en door GIBSON: stukken, die wel zekere argumenten herhalen, die door het Nederl. Gouvernement zijn aangevoerd, doch met welke men ongetwijfeld volledig behoort bekend te zijn. De verzameling stukken, die de Vertegenwoordiging ontvangt, zal gewis uit dit oogpunt volledig zijn. Intusschen ziet men uit deze leemte, die door het behendigste en meest verspreide dagblad van Amerika wordt gelaten, wat men er bij wint, wanneer men diplomatieke vraagstukken onder de korenmaat behandelt met de geheimzinnigheid der priesters van Osyris en de kinderachtige vrees, dat men in de kaarten van een onbekwaam minister zal zien. Voorzeker zullen de Amerikanen, na de lezing der door den *Herald* medegedeelde stukken, met dat blad uitroepen, dat de eer der Natie geschonden werd in den persoon van een Amerik. burger en zij zullen de verontwaardiging deelen tegen den heer MARCY, dien het blad beschuldigt, dat hij de eischen van kapitein GIBSON niet genoegzaam heeft aangedrongen en vooral tegen den heer BELMONT, die bij de drukpers van zijn aangenomen vaderland weinig in gunst staat en men den *Herald* verwijt, dat hij, in zijne particuliere gesprekken, hetzij met opzet, hetzij uit domheid, het Nederlandsche Gouvernement nopens de mogelijke gevolgen van de Gibson-quaestie heeft gerustgesteld.

Zoo als het Amerikaansch blad de diplomatieke documenten, die wij hieronder laten volgen, mededeelt, wijzen zij ons aan de gedragslijn, die ten deze door het Gouvernement der Vereenigde Staten gevolgd is.

Op den 8sten Augustus 1853 schreef de heer MARCY — als 't ware getroffen door het verhaal der ongelukkige lotgevallen van een zijner landgenooten — aan den diplomatieken agent van zijn land te 's Gravenhage, om bij het Nederlandsche Gouvernement de noodige stappen te doen, ten einde een einde te maken aan de langdurige preventive gevangenschap, welke GIBSON te Batavia onderging. Zijne veroordeeling of onmiddellijke in vrijheid stelling was het eenige dat hij zich van die stappen voorstelde. Eene maand later gelukt het kapitein GIBSON — die herhaalde malen vrijgesproken was en in het laatste ressort veroordeeld door het Hooge Geregtshof — te ontsnappen, begeeft zich naar New-York en vraagt de ondersteuning van zijn gouvernement voor een eisch tot schadeloosstelling van 100,000 dollars (f 250,000) ten laste der Nederlandsche autoriteiten. De heer MARCY verleent de gevraagde ondersteuning en geeft aan den heer BELMONT bevel, om aan het kabinet te 's Hage te doen kennen, dat wanneer de, door GIBSON aangevoerde feiten mogten bevonden worden waar te zijn, het Amerik. Gouvernem. de hoop voedt, dat hij vergoeding zal verlange voor de, door hem geleden schade en dat de in die zaak betrokken personen met de gestrengheid, die hun gedrag verdiende, behandeld zouden worden.

Wij zien, dat de heer BELMONT zich, den 18den Nov. 1853, gekweten had van den hem opgedragen taak, evenwel niet zonder zijne nota's met een scherp tint te kleuren, dan waartoe de instructiën van den heer MARCY hem schenen gemagtigd te hebben. Hij legt zelfs zekeren ijver aan den dag, door de bijzondere aandacht van den heer VAN HALL te vestigen op de gevangenschap van de equipaadje van den *Flirt*: een ijver, dien de Secretaris van Staat niet zeer schijnt toe te juichen; want in de opvolgende nota's, die wij voor ons hebben liggen, is van dezen incidentelen eisch geene sprake meer.

Den 11den Januarij 1854 schrijft de heer v. HALL, dat hij den heer BELMONT spoedig zal overtuigen, dat de eischen van GIBSON onredelijk zijn en dat hij al zijne ongevallen slechts aan zich zelven heeft te wijten. De heer BELMONT protesteert onmiddellijk tegen deze bewering en doet, in beleefde vormen, zijn best, om den heer VAN HALL te doen begrijpen, dat hij zelf omtrent de feiten kwalijk kon ingelicht zijn. Intusschen besteed onze Minister van Buitenlandsche Zaken vrij wat tijd, om zijne victorieuse wederlegging te leveren. Op 6 Februarij drong de heer BELMONT andermaal op eenig bepaald antwoord aan, dat hem, volgens het Amerik. Dagblad, eerst den 1sten November gewerd. Deze dagteekening is blijkbaar fautief, gelijk het geheel der gewisselde stukken bewijst, en moet het antwoord van onzen Minister eene vroegere dagteekening dragen. Dit document wordt door den *Herald* niet medegedeeld; maar in de depêches, welke de heer BELMONT te dier zake tot den secretaris van Staat rigt, dd. 5 November, acht de Amerikaansche gezant dat antwoord zoo weinig afdoende, dat hij het onmiddellijk heeft wederlegd. In deze depêche is de gezant der Vereenigde Staten reeds ver verwijderd van het uitgangspunt der eerste instructiën van den heer MARCY, en hij schijnt de bedoelingen van den secretaris van staat niet voorbij te streven, die hem kort daarop GIBSON zelf toezendt, om hem in zijne pogingen te ondersteunen. Er is in dezelfde depêche sprake van drie vrijspraken, door het Hof van justitie te Batavia uitgesproken: een feit, dat de heer PAHUD, minister van kolonien, bepaaldelijk zou hebben tegengesproken en dat de heer BELMONT daarentegen in de, hem overgelegde stukken, bevestigd ziet. Indien deze tegenspraak inderdaad plaats gegrepen heeft, komt zij ons voor moeijelijk te zijn vol te houden; want wij meenen te weten, dat onder de stukken, die de heer VAN HALL ongelukkigerwijs in handen van GIBSON heeft doen vallen, zich bevinden: een requisitoir van den advocaat-fiscaal DE WAL, verklarende dat er geene termen tot vervolging bestonden en dat de procedure strijdig zou zijn met de wet; een vonnis van vrijspraak van 22 Februarij 1852; een vonnis van vrijspraak van het Hof van Justitie, dd. 25 Augustus; een tegenarrest van het Hoog Geregtshof van 30 Dec. van 't zelfde jaar; een vonnis van vrijspraak van het Hof van Justitie van 5 Maart 1853 en eindelijk het arrest van revisie van het Hoog Geregtshof, dd. 3 Mei 1853. Dat alles toont aan, hoe wenschelijk het is kennis te nemen van *al* de stukken betrekkelijk die zaak, vooral sedert de meest gewigtige — die betrekking hebben tot de, in Indie gevoerde administrative correspondentie — zich juist bevinden in het bezit van den man, die er het grootste belang bij heeft, om ze, ter welgelukking van zijnen eisch, te doen gelden.

Het is slechts de analijse van de helft der stukken, die wij in den *New-York Herald* vinden. Wij zullen haar, in ons no. van morgen, voortzetten. met de documenten tot bewijs daarbij, zooals wij het ook heden doen.

De Hr. Marcy aan den Hr. Belmont.
Washington, 8 Augustus 1853.

(*Uittreksel*)

Onder de zaken, die, na uwe aankomst te 's Hage, het eerst uwe aandacht verdienen, bevindt zich die van Walter M. Gibson, Amerikaansch burger, dien de hollandsche overheden van Batavia, op het eiland Java, eenigen tijd geleden gevangen hebben gezet, onder de beschuldiging van te hebben getracht, de inlandsche hoofden van 't eiland Sumatra aan te zetten tot weigering van gehoorzaamheid aan 't hollandsche Gouvernement. Er is meer dan een jaar verloopen sedert, tegen den heer Gibson, wegens dit voorgewende misdrijf, een crimineel proces is aangevangen; en daar er weinig voornitzigt bestaat, dat het proces spoedig zal zijn afgeloopen, schijnt de meest gewone menschelijkheid aan het Gouvernement den plicht op te leggen, om ten gunste van den heer Gibson tusschen beiden te komen, opdat de vexatien ophouden mogen, waaraan hij ten doel staat. Indien, bijgevolg, de tijding van het ontsnappen van den heer Gibson, waarvan de dagbladen gewaagden, niet bevestigd wordt, zult gij u haasten om bij het Gouvernement van Z. M. den Koning der Nederlanden, door tusschenkomst van den Ned. Minister van Buitenlandsche Zaken, ernstig aan te dringen op de veroordeeling of onmiddellijke vrijstelling van den heer Gibson.

W. L. MARCY.

De Hr. Marcy aan den Hr. Belmont.
Washington, 6 Sept. 1853.

Mijnheer,

Gij zult uit de afschriften der hierbij gevoegde documenten ontwaren, dat de heer GIBSON, wiens zaak in uwe aandacht is aanbevolen bij eene depêche van dit departement dd. 8 Aug. jl., ontsnapt en naar New-York terug gekeerd is; en dat hij thans eene schadeloosstelling, ten bedrage van 100,000 dollars, eischt van het Gouvernement der Nederlanden, voor schaden en verliezen, die hij geleden heeft, tengevolge van zekere zonderlinge en vexatoire handelingen, welke, zoo als beweert wordt, tegen hem door de hollandsche overheden van Batavia, op het eiland Java, zijn gepleegd.

Gij zult u haasten, om dezen eisch te brengen in de overweging van het Gouvernement der Nederlanden, met de kennisgeving, dat het Gouvernement der Vereenigde Staten er op vertrouwt dat, bijaldien de voorstellingen van den heer Gibson mogten bevonden worden naauwkeurig te zijn, hij schadeloos gesteld zal worden voor alle verliezen en dat de personen, die aan de onregtvaardige en oppresserende handelingen tegen hem deel genomen hebben, met de gestrengheid zullen behandeld worden, die hun gedrag verdient.

W. L. MARCY.

De Heer Belmont aan den Heer Marcy.
Legatie der Vereenigde Staten te 's Gravenhage,
18 October 1853.

Mijnheer,

. . . . . Gij zult uit mijn brief ontwaren, dat ik niet enkel, ingevolge uwe instructien, aangedrongen heb op het in overweging nemen door dit Gouvernement van den eisch des heeren Gibson en op het bestraffen der personen, die aan de wreede en vexatoire behandeling, waaraan hij was blootgesteld, hebben deelgenomen; maar dat ik, bovendien, de bijzondere aandacht des Ministers heb ingeroepen nopens het wreede feit, dat de equipaadje van de *Flirt* steeds op Java zich gevangen bevindt.

AUGUSTE BELMONT.

De Heer Belmont aan den Heer van Hall.
Legatie der Vereenigde Staten te 's Gravenhage,
17 October 1853.

Mijnheer,

Ik heb, bij dezen, de eer, UExc. aan te bieden een rapport van de feiten betrekkelijk Walter M. Gibson in N. Indië, zooals die, door genoemden heer, aan het Gouvernement der Vereenigde Staten zijn geleverd.

Gij zult uit het document ontwaren dat Walter M. Gibson, amerikaansch burger, kommandant en eigenaar van de Amerik. schoener *the Flirt*, den 5den Februarij 1852 door een officier van Z. M. den Koning der Nederlanden, op het eiland Sumatra, werd in beslag genomen, onder eene voorgewende beschuldiging van hoogverraad: dat de Amerik. vlag van het schip werd gehaald en dat schip verbeurd verklaard. De heer Gibson werd vervolgens naar Batavia overgebragt, waar hij gevangen bleef tot 24 April 1853, d. i.: gedurende nagenoeg zestien maanden, toen hij, met reden naar informatien van buiten af een nog erger lot duchtende, zijne vlugt bewerkstelligde.

Gedurende dat tijdvak leed hij ongemakken, hardheden en eene wreede behandeling, zijnde gedurende zeker tijdsverloop opgesloten met inlandsche boosdoeners der laagste soort in eene gevangenis die hij slechts heeft verwisseld vóor eene iets beter ingerigte kamer in de militaire gevangenis van Weltevreden, op de krachtige vertoogen van kapitein G. Basset, van het Amerik. vaartuig *Rambler*. . . . . .

De heer Gibson toont aan, dat het eenige bewijs, waarop de tegen hem aangevangen vervolgingen berusten, en ten gevolge waarvan hij, gedurende zestien maanden, de meest schandelijke gevangenschap moest verduren, bestaat in een brief, door een zijner vrijgesproken bedienden in de maleische taal geschreven en welken hij, destijds even als nu, verklaard heeft, een valsch stuk te zijn.

Door de verbeurd-verklaring van zijn schip en zijne zoo lang aangehouden gevangenschap, in vexatoire en verzwarende omstandigheden ondergaan, heeft de heer Gibson niet enkel zeer zware geldelijke verliezen geleden; maar ook zijne gezondheid is er aanmerkelijk door aangetast.

Hij eischt thans van 't gouvernement der Nederlanden eene schadeloosstelling van 100.000 dollars voor de schaden en verliezen die hij ondergaan heeft, en ik heb van den President

(1) Dit artikel is eene vertaling van hetgeen wij in den *Echo Universel* van heden lezen. Die vertaling zal morgen door ons worden voortgezet.

der Vereenigde Staten het bevel ontvangen, om de feiten, zoo als de heer Gibson die verhaald heeft, ter uwer kennisse te brengen, en zijn eisch tot schadevergoeding in uwe zeer bijzondere overweging aan te bevelen. . . . .

AUGUSTE BELMONT.

De heer van Hall aan den heer Belmont.

's Gravenhage, 11 Januarij 1854.

Mijnheer,

. . . . Ik hoop weldra in staat te zijn, op uwe nota van 17 October 1853, betrekkelijk den eisch van den heer Walter M. Gibson te antwoorden, en u te overtuigen, dat hij zelf de eenige oorzaak zijner onspoeden is, en dat hij onregt heeft, wanneer hij de Nederlandsche koloniale overheden verantwoordelijk stelt voor zijne verliezen.

VAN HALL.

De heer Belmont aan den heer v. Hall.

Legatie der Ver. Staten te 's Hage, 15 Jan. 1854.

Mijnheer,

. . . . De in uwen brief vervatte verzekering, dat gij weldra in staat zult zijn, om mijne nota van 17 Oct. jl., volledig te beantwoorden, is mij zeer aangenaam geweest; want de verliezen en het lijden van den heer Gibson, verdienen eene schielijke en voldoende beëindiging zijner zaak. Veroorloof mij, inmiddels, u met allen eerbied te doen opmerken, dat ik, volgens de volledige kennis van feiten, zoo als mij die door mijn Gouvernement zijn medegedeeld, moeijelijk kan gelooven, dat gij tot heden naauwkeurig zijt ingelicht van de omstandigheden, betrekkelijk dit, inderdaad buitengewoon geval, wanneer gij u voorstelt weldra in staat te zullen zijn, *mij* te overtuigen, dat kapitein Gibson aan zich zelven te wijten heeft, al wat hij van de zijde der Hollandsche overheden in O-Indie heeft geleden, en dat hij het regt *niet* heeft, hen voor al de gestrengheid en voor al de verliezen, door hem ondergaan, verantwoordelijk te stellen. . . . .

AUGUSTE BELMONT.

De heer Belmont aan den heer Marcy.

Legatie der Ver. Staten te 's Hage, 6 Febr. 1854.

Mijnheer,

. . . . Ik heb, sedert de dagteekening mijner jongste depêche, te vergeefs gewacht op de mededeeling, beloofd door den Minister van Buitenlandsche Zaken, betrekkelijk den eisch van Gibson, ofschoon ik, in particuliere gesprekken, een of twee malen de gelegenheid heb aangegrepen, om het onderwerp in herinnering te brengen. . . . .

Ik zal op een bepaald antwoord aandringen, bijaldien hij mij, op het einde dezer maand, geene latere mededeeling doen zal. Intusschen bestaat er, naar ik vrees, weinige geneigheid om aan den eisch van den heer Gibson regt te doen wedervaren en de verwachte nota des Ministers schijnt mij niet toe, dit met eenigen meerderen grond te doen verwachten.

AUGUSTE BELMONT.

De heer Belmont aan den heer Marcy.

Legatie der Vereenigde Staten te 's Hage, 5 November 1854.

Mijnheer,

De zoo lang beloofde brief van den Minister van Buitenlandsche Zaken, in antwoord op mijne nota van 17 October des vorigen jaars, betrekkelijk den eisch van den heer GIBSON, is eindelijk voor den dag gekomen. Die brief is gedagteekend 25 Oct. jl.; maar hij werd mij, benevens de daarbij behoorende stukken, slechts den eersten dezer maand bezorgd; en ik heb de eer U daarvan een afschrift toe te zenden, vergezeld van vertalingen der onderscheidene documenten, die mij te gelijker tijd zijn medegedeeld.

Ik vind, bij de aandachtige lezing dier stukken, dat de beschuldiging van de groote gestrengheid en wreedheid, tegen den heer Gibson door de Hollandsche ambtenaren gepleegd, volstrekt niet door hen wederlegd is; ik zie er evenmin een dementi in van het feit, zoo bepaaldelijk door den heer Pahud tegengesproken, van de drie vrijspraken door het hof van justitie van Batavia gegeven. Daarom heb ik het oirbaar gevonden, eenige voorloopige aanmerkingen te rigten tot den Minister in antwoord op diens nota, waarbij ik getracht heb te doen uitkomen de blijkbare onschuld van GIBSON rakende de, tegen hem ingebragte beschuldiging en de onmenschelijkheid, met welke de Hollandsche ambtenaren in deze geheele zaak gehandeld hebben. Ik zal de nadere instructien afwachten, waartoe deze mededeeling des Ministers en de houding, door het Hollandsche Gouvernement aangenomen, U waarschijnlijk zullen aanleiding geven. . . . .

AUGUSTE BELMONT.

Aan eene correspondentie, uit 's Gravenhage aan den *Courrier de la Meuse* gerigt, over de opinie, die, in de hooge kringen der residentie heerscht, omtrent de hervorming in het belastingstelsel en den oorlog in het Oosten, ontleenen wij de volgende zinsneden, die betrekking hebben tot het eerstgenoemde onderwerp.

„De voorstellen, die de Regering bij de op handen zijnde hervatting der werkzaamheden van de Tweede Kamer moet aanbieden, houden slechts weinig de algemeene aandacht bezig. Men gelooft algemeen, dat zij bestaan zullen in de opheffing van den accijns op de rogge en de versterking der preventieve bepalingen, bestemd om de heffing van den accijns op de tarwe te verzekeren. Daar men in deze residentie en in de geheele provincie slechts weinig roggebrood gebruikt, begrijpt gij, dat de belangstelling der personen, die zich met den gang der publieke zaken bezig houden, niet bijzonder op dit staathuishoudkundig vraagstuk gevestigd kan zijn.

„Van een anderen kant heeft men, in zekere kringen van deze residentie, niet zonder ongerustheid gezien de voorheerschende strekking, die in het voorloopig Verslag over het voorstel der drie leden, betrekkelijk de afschaffing van den accijns op de rogge, doorschemert. Gij zult u ongetwijfeld herinneren, dat, de meerderheid der leden, die aan het onderzoek in de sectiën deel namen, ofschoon den Voorstellers toegevende, dat de accijns op de rogge de belasting is, die het eerst bij vermindering der lasten moet in aanmerking komen, nogtans bovendien van meening is geweest, dat, aangezien de accijns op de tarwe niet kan behouden worden *na* de afschaffing van dien op de rogge, dan alleen krachtens eene verdubbeling van voorzorgen en formaliteiten, ook *die* belasting van de lijst onzer belastingen moest verdwijnen, behoudens de vervanging door eene directe of personele belasting, zoo als thans de admodiatie in Limburg en in twee districten van Zeeland bestaat. Men heeft in dat gedeelte van het Verslag eene strekking gezien, om de mindere klasse te ontheffen en een gedeelte van dien last, die haar thans drukt, over te dragen op de middelklasse en den rijke; en daar eene dergelijke strekking op geenerlei wijze bijval vindt in de kringen, die ik op 't oog heb, kunt gij u een denkbeeld maken van de recriminatien, waarmede men die Vertegenwoordigers vervolgt, die men tot dus ver geneigd was te beschouwen als onverwinlijke hinderpalen tegen elke staatkundige of finantiele hervorming en waarvan thans een deel zich voegt bij de constitutionnele partij, om luide te verkondigen, dat de tijd gekomen is, niet enkel om de lasten te verminderen, maar ook *het stelsel* van belastingen te veranderen.

„Gelukkigerwijs, evenwel, is de opinie der finantiele aristocratie *niet* die van het land; en de reactionnaire velleiteiten, die hier in eenige kringen den boventoon voeren, worden op lange na niet geduld door de groote massa der bevolking, die geenzins de noodzakelijkheid ontkent tot het nemen van maatregelen, als in het voorloopig verslag der Tweede Kamer zijn voorgesteld.„

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Blijkens de laatst ontvangen berigten heeft lord Palmerston het voorstel gedaan, dat het huis tot heden zou uiteengaan en dat het Hoogerhuis ook niet vroeger zou bijeenkomen.

Lord Aberdeen is eergister ten 6 ure van Windsor te Londen teruggekeerd. Aangaande zijn bezoek bij de Koningin is niets officieels bekend geworden, doch het is niet twijfelachtig, dat het ministerie zijn ontslag heeft aangeboden en de Koningin dit heeft aangenomen.

Men wilde weten, dat de Koningin den markies van Lansdowne zou uitnoodigen, een nieuw ministerie te vormen.

In eene telegrafische depêche uit Londen van 31 Jan. wordt gemeld, dat Koningin Victoria aldaar is aangekomen en lord Derby bij zich onboden heeft. Het onderhoud heeft anderhalf uur geduurd. Daarna heeft lord Derby, een bezoek bij lord Palmerston afgelegd.

De *Globe* dit berigt mededeelende zegt, dat het gerucht in omloop is, dat graaf Derby aan lord Palmerston het ministerie van oorlog en aan den heer Disraëli het departement van Buitenlandsche Zaken heeft aangeboden.

De geruchten omtrent de zamenstelling van het nieuwe ministerie zijn zeer verschillend.

Zoo werd gister gemeld en — dit was ook de lezing van de doorgaans wel onderrigte *Indépendance Belge* — dat de *Times* zich thans herinnert, dat lord Palmerston 71 jaren oud is en dat hij dus te zeer in ouderdom gevorderd is om eene hervorming te brengen in eene zoo moeijelijke en ingewikkelde administratie als het Engelsch departement van oorlog. Het blad zou daarom aan lord Greij de voorkeur geven als minister van oorlog, en acht lord Palmerston uitnemend geschikt om in de tegenwoordige omstandigheden de betrekking van eersten lord der schatkist (hoofd van het kabinet) te vervullen.

In eene telegrafische depêche uit Weenen van 31 Jan. (gister bekend geworden) lezen wij, dat de *Times* verklaart, dat een ministerie Derby-Russell onmogelijk tot stand kon komen. Den markies van Lansdowne acht het blad te oud, om aan het hoofd van het kabinet te staan. Het beveelt diensvolgens Palmerston (?) aan als eersten minister met behoud van de heeren Gladstone, Molisworth Clarendon en Baijnes, en met toevoeging van lord Greij, den heer Layard en anderen. Men wilde zelfs weten, dat dit artikel van regeringswege is medegedeeld.

Blijkbaar zijn deze beide berigten met elkander in lijnregten strijd. Terwijl lord Palmerston in het eerste als te oud voorgesteld en lord Greij aanbevolen wordt, zou de *Times* volgens het tweede berigt Palmerston juist als eersten minister aanbevelen. Welke van beide lezingen de ware is, zal door nadere berigten worden uitgemaakt. Wij willen dit voorshands niet beslissen. Zoo veel is zeker, dat de *Indépendance Belge*, over het algemeen veel vertrouwen verdient en het is met het oog daarop, dat wij er haast toe zouden overhellen om aan dit eerste berigt de voorkeur te geven.

Wij kennen thans de verklaringen, door het gevallen ministerie gegeven. De redevoering van den heer Gladstone verdient vooral bijzondere aandacht. Daaruit blijkt, dat nooit een ministerie zoo een nederlaag leed voor feiten, waarvoor het zoo weinig kon aansprakelijk gesteld worden. Het aftredend ministerie gevoelt het zware gewicht der gevolgen eener militaire organisatie, welke zijn werk niet is, en waarin het meer dan zijne voorgangers verbetering heeft gebragt. Dit kabinet zag het Parlement in massa opkomen, wegens eene zeer groote militaire d[illegible]tie, welke dat ministerie niet alléen te leiden en waarover het niet alléen te beslissen had.

Lord Aberdeen en zijne ambtgenooten treden dan ook af met opgerigte hoofde, en in de overtuiging, dat zij zichzelven niets te wijten hebben.

De *Kriegs Zeitung* (vroeger der soldaten freund) wil weten, dat de Keizer een wapenstilstand van zes weken zou hebben verzocht.

Niets geeft er aanleiding toe, om te gelooven, dat dit berigt gegrond is sedert op 7 Januarij zoo stellig bepaald is, dat de militaire operatien gedurende de onderhandelingen niet zouden worden gestaakt. Eerst bij de opening der conferentien, indien er dan uitzigt op schikking bestaat, zou er van een wapenstilstand sprake zijn.

Thans is bekend geworden de tekst der depêche door den heer von Manteuffel den 21 dezer maand aan de agenten van Pruissen bij de hoven van Londen en Parijs gerigt. In deze depêche ontwikkelt het hoofd van het kabinet van Berlijn op krachtige en zakelijke wijze de redenen waarom het hem niet raadzaam voorkomt, dat Pruissen eene nieuwe verbintenis tegenover de Westersche mogendheden aanga zonder vooraf door hare deelneming aan de Weener Conferentien zich te hebben overtuigd van den geest en den strekking der voorstellen waaronder de vrede aan Rusland zal worden aangeboden.

De vraag of Pruissen zonder adhaesie aan het tractaat van 2 December tot de conferentien zal worden toegelaten is slechts eene quaestie van vorm. Dit punt kan echter op dit oogenblik eene der grootste moeijelijkheden worden, vooral indien waar is wat door een Engelsch blad wordt medegedeeld, dat het kabinet van St. Petersburg nl. op de toelating van Pruissen, in hare hoedanigheid van groote mogendheid, tot de conferentien zou aandringen.

Het Fransche gouvernement heeft het verzoek van Pruissen reeds van de hand gewezen in de depêche van den heer Drouijn de L'huys aan den Franschen minister te Berlijn. Het schijnt genoegzaam zeker, dat Frankrijk sederd niet van besluit veranderd is.

Het blijkt dus, dat indien van beide zijden dezelfde bezwaren bij voortduring worden geopperd, deze aangelegenheid, hoezeer slechts eene quaestie van vorm, zeer ingewikkeld kan worden. Het is raadzaam den loop der zaken af te wachten.

Er zijn voortdurend allerlei tegenstrijdige geruchten in omloop omtrent de beraadslagingen, welke in den boezem van den rijksdag zullen plaats hebben.

Het best is om ook ten deze eene eindbeslissing af te wachten. Zoolang die niet genomen is, zal er natuurlijk slechts twijfel en onzekerheid blijven bestaan. De stemming van den rijksdag zal eerst uitmaken hoe men dit groot diplomatisch werk, dat in Duitschland van alle zijden ondernomen wordt, moet beoordeelen.

Uit Berlijn wordt gemeld, dat Oostenrijk tot het voorstel van Beijeren toetreedt, strekkende tot het op voet van oorlog brengen van het bondsleger.

Pruissen was reeds vroeger daarbij toegetreden. Dit voorstel strekt tot vervanging van dat tot mobilisatie der bondscontingenten.

Uit Konstantinopel wordt onder dagteekening van 20 Januarij gemeld:

Lord Stratford de Redcliffe, de Britsche gezant, die zoo als men weet, voornemens was eene reis naar Engeland te ondernemen, heeft van zijne regering den last gekregen, van het hem bereids daartoe verleende verlof voor eerst geen gebruik te maken en zijne reis onbepaald uit te stellen.

De Sultan is lijdende.

In den nacht van 12 op 13 dezer werd eene poging gedaan om Russische schepen de haven van Sebastopol te doen verlaten. Deze bodems echter werden tot den terugkeer genoodzaakt en drie daarvan zouden den geallieerden in handen gevallen zijn. De koude in de Krim was op [illegible] graden gestegen.

In Kurdistan is een opstand uitgebarsten.

Mossoul wordt belegerd.

Volgens eene bijzondere depêche van den *Constitutionnel* uit Bucharest 29 Januarij zou Omar-Pacha zijn ontslag aangeboden hebben. Dit besluit moet genomen zijn naar aanleiding van het feit dat Ismail Pacha, benoemd tot opperbevelhebber van het leger te Roumelie, niet onder zijne bevelen zou staan.

Uit Weenen wordt dd. 7 Januarij geschreven, dat de Turksche gezant aldaar volmagt ontvangen heeft om de conferentien bij te wonen. Een speciaal Turksch gezant wordt te Weenen verwacht.

De gezanten der Westersche mogendheden hebben meer volmagten van hunne regeringen ontvangen.

In Spanje nog steeds woeling. Maandag jl. hebben zich eenige personen aan de Puerto del Sol vertoond, onder den uitroep van Leve de Republiek! Zij zijn echter terstond gearresteerd.

De heeren Orense, Ordax, Rivero, en meer anderen hebben ter bureaux van de Cortes een voorstel ingediend, waarbij zij vragen: opneming in de constitutie van vrijheid van drukpers, zonder borgstelling noch verantwoordelijkheid uitgevers, vrijheid van vereeniging, vrijheid van onderwijs, het bestaan eener jury — zoowel voor alle burgerlijke als criminele zaken — algemeen stemregt en gelijkheid der burgers.

Bij dit voorstel — het programma dezer partij — is het verzoek gevoegd, dat de Cortes die beginselen als grondslagen van de constitutie mogen aannemen, zonder welke alle staatkundige instellingen eene dode letter zijn en er geen waarborgen voor de regten der burgers bestaan.

De regering wendt krachtige pogingen aan om de Cortes

listische complotten in de provincien op het spoor te komen. Bereids is zij gedeeltelijk daarin geslaagd.

In de zitting der Cortes van den 31 heeft de heer Lasala den minister van binnenlandsche zaken eenige inlichtingen gevraagd omtrent een oproer, dat te Saragossa zou zijn uitgebarsten.

De heer Santa Cruz antwoordde daarop, dat de wanorde geen ernstig karakter had, en dat de nationale militie bij de eerste alarmkreet onmiddellijk op de been was om de rust te herstellen.

De vergadering ging daarop over tot een votum van dankbetuiging aan de nationale militie van Saragossa.

De Spaansche Cortes hebben in hare zitting van den 25 een president benoemd, ter vervanging van den heer Madoz. De generaal Infante, een der vice-presidenten, is tot president benoemd met 135 tegen 90 stemmen, die op den heer Olozaga werden uitgebragt. De discussie over de grondslagen der grondwet zijn zonder eenig merkwaardig incident voortgezet en ten einde gebragt.

Brieven uit Lissabon van 20 Jan. melden, dat de kamer van afgevaardigden, dezer dagen, het beginsel en eenige der belangrijkste bepalingen eener wet op de recrutering heeft aangenomen, welke voor het grootste gedeelte geschoeid is op de leest der Fransche wet op dit stuk, en waarbij als grondslag eener militaire organisatie is aangenomen, eene regelmatige en algemeene conscriptie.

DUITSCHE POST.

De zending van den generaal Wedel, die op den avond van 27 Januarij naar Parijs moet vertrokken zijn, geeft tot verschillende uitleggingen aanleiding. Volgens eene ministeriële lezing zou deze buitengewone gezant belast zijn met de taak om de reserve van Pruissen ten voordeele van zijn regt tot deelneming aan de conferentie te Weenen, te ondersteunen. Maar dit is blijkbaar niet alles. Men houdt het er voor dat, dank zij die zending, de betrekkingen van vriendschap tusschen Pruissen en Frankrijk zich zullen herstellen. Bovendien wordt de hoop op eene bijzondere schikking met het Westen niet geheel opgegeven.

— De depêche van den heer Drouyn de Lhuys aan den Franschen gezant te Berlijn heeft veel opzien gebaard.

Overigens beklaagt men zich hier meer over Oostenrijk dan over de Westersche mogendheden.

De heer Nostiz zou naar Hanover terugkeeren, waar hij zich op dit oogenblik waarschijnlijk reeds bevindt. De heer von Larisch, een bloedverwant van den heer von Manteuffel, heeft zich naar Berlijn begeven, om daar eene conferentie te hebben met den president van den raad.

FRANSCHE POST.

De *Moniteur* beoordeelt op de volgende wijze de toetreding van Piemont tot het verdrag van 10 April.

»Gelijk wij, naar aanleiding eener telegraphische depêche, mededeelde, heeft de Piemontesche regering den 26 dezer maand eene acte van toetreding geteekend tot het verdrag tusschen Frankrijk en Engeland, den 10 April van het vorig jaar gesloten, tot verdediging van het Ottomanisch keizerrijk en het Europeesch evenwigt.

»Twee aangehechte conventien regelen de bijzondere punten.

»Al die stukken te zamen zullen binnen eenige dagen door het Piemontesche parlement bekrachtigd worden.

Men herinnere zich, dat de regeringen van Frankrijk en Engeland bij het tractaat van 10 April de gelegenheid tot onderteekening open lieten voor allen, die hunne pogingen willen ondersteunen. Naar de ontvangst, welke het tractaat bij het kabinet van Berlijn te beurt viel te oordeelen, was te voorzien, dat het niet de laatste zou zijn, die daaraan zijne adhaesie schonk. Het moest overigens het doorluchtig huis van Savoije te stade komen, zich tot geene vruchtelooze onzijdigheid te bepalen, wanneer het uitgenoodigd wordt om een werkdadig deel te nemen aan den strijd, welke voor alle Staten van Europa van regtstreeksch belang is.

»15,000 man van de keur van het Sardinische leger zullen zich dus naar het oorlogstooneel begeven, om daar in de vermoeijenissen, en in de eer eener roemvolle worsteling te deelen.

»Dit besluit van de Piemontesche regering is voor allen die, naarmate van hunne krachten, willen medewerken om den vrede op duurzame en hechte grondslagen te vestigen, een lofwaardig voorbeeld.

BELGISCHE POST.

Z. M. de Koning heeft aan den Burgemeester van Brussel eene som van 3,000 francs doen ter hand stellen ten behoeve van het personeel van het theâtre de la monnaie.

— De Koninklijke maatschappij van weldadigheid, de kunstenaars en slagtoffers van den brand willende te hulp komen, zal een groot bal geven, waarvan de opbrengst tot dit liefdadig doel is bestemd.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Bij de Kamer is, onder dagteekening van den 29 Jan. jl. ingekomen een wetsontwerp, houdende: Verklaring van algemeen nut van de voltooijing van den aangelegd wordende grindweg van Willemstad naar Steenbergen en van daar tot den grooten weg onder Halsteren (provincie Noordbraband).

Het eenig artikel luidt aldus:

Wij verklaren, dat het algemeen nut de onteigening vordert, ten name van de provincie Noordbraband, van de eigendommen, noodig tot aanleg van een gedeelte van den provincialen grindweg van Willemstad tot Steenbergen en van daar tot den grooten Rijksweg onder Halsteren, met name Dinteloord en Steenbergen, loopende van het punt af waar de voltrokken grindweg bezuiden Dinteloord ten einde loopt, in eene regte lijn door den Westveerpolder, den Triangel en Oost-Graaf-Hendrikspolder, tot het einde der keistraat, onmiddelijk buiten en ten noordoosten van Steenbergen gelegen.

Lasten en bevelen, enz.

De *Mem. van Toelichting* is van den volgenden inhoud:

Bij een besluit van de Provinciale Staten van N. Brabant van 2 Oct. 1850 is besloten tot den aanleg, ten koste der provincie; van een grindweg, leidende van Willemstad over Dinteloord tot aan den straatweg te Steenbergen, en van daar tot den grooten rijksweg onder Halsteren.

Deze aanleg is bij een Kon. besluit van 31 Jan. 1851, no. 65, goedgekeurd.

Van Willemstad af, over Dinteloord, tot aan den zoogenaamden Zuidzeedijk is de weg grootendeels voltooid of in bewerking.

Dit is niet het geval met het gedeelte tusschen den Zuidzeedijk en Steenbergen, waarvan, uitgaande van het punt waar de voltrokken grindweg bezuiden Dinteloord ten einde loopt, de aanleg is voorgenomen in eene regte lijn door den Westveenpolder, den Triangel en den Oost-Graaf-Hendrikspolder tot het einde der Keistraat, onmiddelijk buiten en ten noord-oosten van Steenbergen gelegen.

Gedeputeerde Staten zijn er niet in geslaagd, de eigendommen; voor den aanleg van dat gedeelte benoodigd, in der minne te verkrijgen.

Het is alzoo noodzakelijk, dat de provincie door gedwongen onteigening in bezit daarvan worde gesteld.

Daartoe strekt nevensgaand ontwerp van wet, opgemaakt nadat aan de voorschriften van artt. 6—8 van de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* no. 125) is voldaan.

Tegen het ter inzage gelegde plan zijn, wat de rigting van het werk betreft, bezwaren ingebragt door het polderbestuur van Kruisland, de Cromwielen en het Oudeland, en door ingezetenen van Steenbergen en Kruijsland en verdere belanghebbenden bij den aanleg des wegs. Zij zeggen dat die rigting zou zijn:

nadeelig voor den landbouw, vermits door den aan te leggen weg een dijk nabij de gemeente Steenbergen zou worden doorsneden, welke, door die doorsnijding verzwakt bij hoog water geen genoegzamen wederstand zou kunnen bieden, en kostbare landstreken ten gevolge daarvan aan overstrooming zouden kunnen worden blootgesteld;

schadelijk voor de eigenaren der aangrenzende landerijen die doorsneden en verdeeld zullen worden;

kostbaar, vermits noodelooze uitgaven daaraan zouden zijn verbonden voor het bouwen eener brug over de rivier de Vliet;

en eindelijk dat de gemeente Nieuw-Kruijsland, hoezeer tot de kosten bijdragende, door de voorgestane rigting van het genot van den grindweg zou worden uitgesloten.

Om deze reden wenschen zij dat van het punt, waar de voltrokken grindweg bezuiden Dinteloord ten einde loopt, de weg worde gelegd op de zoogenaamde Blaauwe Sluis en vervolgens langs den Kruijslandschen dijk naar Steenbergen.

De weg zou echter, die strekking volgende, loopen over de kruinen van hooge dijken, die weinig breedte hebben en voor eene veilige gemeenschap ongeschikt worden geoordeeld, indien de plaatselijke gesteldheid, gelijk hier, eene andere gelegenheid aanbiedt, waarbij dit bezwaar wordt vermeden,

De weg zou daarenboven het dubbel van de lengte verkrijgen, namelijk 6000 el lang zijn, terwijl die lengte in de voorgenomen rigting slechts 3000 el bedraagt.

De kosten van aanleg zouden er niet door verminderd worden, daar zoowel in de eene als in de andere rigting eene brug over den Steenbergschen Vliet moet worden gebouwd.

De kosten voor het bouwen van zoodanige brug zijn, voor zooveel de strekking van den weg over de Blaauwe Sluis betreft, in de bezwaarschriften niet in rekening gebragt; en bij berekening van de kosten, daarin voorkomende, is ook voorbijgezien, dat in plaats van *f* 24,441, die voor de onteigeningen, welke tot dusver volbragt zijn, geraamd was, slechts *f* 12,642 is besteed, zoodat, volgens de jongste berekening van den betrokken hoofd-ingenieur, de kosten van aanleg des wegs, met inbegrip van hetgeen de thans bestreden wordende onteigening noch eischen zal, in de eene zoowel als in de andere rigting nagenoeg gelijk zullen zijn.

Dat zal echter geenszins het geval zijn met de kosten van onderhoud, welke voor den weg over de Blaauwe Sluis aanzienlijk hooger zouden zijn. Daarenboven zouden de betrokken gemeenten, met wier medewerking tot den aanleg des wegs in de voorgenomen rigting is besloten, zich aan het verstrekken der toegezegde bijdragen kunnen onttrekken, indien die rigting niet wierd gevolgd, waartoe bereids, volgens verkregen verzekering, bij de besturen der gemeenten Bergen-op-Zoom en Halsteren het voornemen bestaat.

De voltrekking van den weg en het tot stand komen eener doorloopende verbetering der gemeenschap tusschen Willemstad en den grooten weg onder Halsteren, leidende naar Bergen-op-Zoom, zou daardoor in de waagschaal worden gesteld, ten nadeele van het algemeen belang, in hetwelk de verbetering, ten koste der provincie en van de belanghebbende gemeenten, wordt ondernomen.

De lengte grindweg eindelijk, waarvan de gemeente Kruijsland bij het aannemen der rigting over de Blaauwe Sluis genot zou hebben en die in het bezwaarschrift gezegd wordt een half uur gaans te bedragen, bedraagt intusschen, volgens opmeting, slechts ongeveer 1250 el en dus geen kwartier uur gaans lengte, hetgeen weinig zou bijdragen om het verkeer tusschen Kruisland en Steenbergen, waarvan de afstand op een en een half uur gaans berekend wordt, gemakkelijkker te maken.

Het algemeen belang eischt alzoo, volgens de Regering, in overeenstemming met het plan van de Prov. Staten, het volgen der ontworpen rigting, en mag niet worden opgeofferd aan dat van enkele bijzondere personen, die vermeenen door de inneming van een gedeelte van hun eigendom te worden benadeeld, en hoofdzakelijk op dien grond het volgen eener andere strekking voorstaan.

Zoodanige aan eigenbelang ontleende bezwaren, waaronder de hiervorengenoemde geredelijk kunnen worden gerangschikt, zullen trouwens bij de uitvoering der voorgedragen wet kunnen worden opgelost of, voor zoover noodig een punt van onderzoek of beslissing kunnen uitmaken. Alleen kan nog ter bestrijding van het bezwaar, hetwelk uit de voorgenomen dijksdoorsnijding wordt ontleend, worden verzekerd, dat er geen voornemen bestaat, de aan de rivier de Vliet gelegen dijken tot aanleg van den weg door te snijden, en dat daar waar binnen of andere dijken verlaagd mogten worden, voldoende werken ter beveiliging van de achtergelegen landen zullen worden gemaakt, waardoor de gevreesde overstrooming ten eene male zal worden voorgekomen.

De regering acht hiermede de noodzakelijkheid van het volgen der rigting, in het wetsontwerp omschreven, voldoende toegelicht.

De overgelegde stukken strekken ten bewijze, dat aan de voorschriften van art. 7 der onteigeningswet is voldaan.

's Gravenhage, 1 Februarij.

Z. M. heeft aan mr. G. W. van der Feltz, burgemeester der gemeente Dwingelo, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend.

• Heden is in de hofstad op gebruikelijke wijze de verjaardag herdacht van H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden, zoo door het uitsteken van vlaggen van openbare en vele particuliere gebouwen, als het bespelen van het klokkenspel. Tegen den middag was er op het paleis van Z. K. H. déjeuner dinatoir, dat door al de leden der koninklijke familie, H. M. de koningin-moeder, den Hertog van Saxen Weimar en H. D. dochter, prinses Anna, werd bijgewoond. Des middags was er bij H. M. de koningin-moeder familie-diner. Uit hoofde der veel gevallen sneeuw en der strenge koude, heeft er geen groote parade plaats gehad.

• Z. K. H. prins Frederik zal aanstaanden Maandag een groot bal geven.

• H. K. H. Mevrouw prinses Marianne der Nederlanden heeft dezer dagen een vijftigtal loten doen nemen in de te houden loterij der Vereeniging ter bevordering van ambachten onder de Israëliten te 's Gravenhage.

• Het heeft Z. M. behaagd bij besluit van den 29sten December 1854, no. 72, te bepalen, dat voortaan het *tegoed* der miliciens niet meer aan hen, bij het vertrek met groot verlof, uitbetaald, maar even als de schuld, bij de korpsen in rekening zal worden gehouden, tot op het tijdstip van het ontslag der ligting waartoe de manschappen behooren, om, wat het *tegoed* betreft, eerst dan aan de daarop regthebbenden te worden uitbetaald.

• Heden zou voor het Prov.-Geregtshof in Z. Holland behandeld worden de zaak van H. Vreven, beschuldigd van op den 18 Aug. 1854 in de woning, alwaar binnen de stad Rotterdam zijne huisvrouw M. ten Pierik verblijf hield (en werwaarts de besch. zich, volgens de acte van beschuldiging, had begeven met voornemen om gezegde zijne huisvrouw van het leven te berooven, indien hij bemerkte dat zij zich met eenen anderen man ophield), zijne huisvrouw, na haar bedreigd te hebben met het verlies van haar leven, indien zij niet met hem te zamen wilde leven, te hebben aangegrepen, op den grond geworpen en met een mes twee sneden aan den hals toegebragt en voorts meergemelde zijne huisvrouw, nadat deze door eene te hulp toegeschoten buurvrouw was ontzet, andermaal aangegrepen en haar van den trap naar beneden geworpen te hebben; en alzoo van poging tot moord (assassinat), welke poging, na door uiterlijke bedrijven te zijn gebleken, een begin van uitvoering heeft gehad en alleen hare uitwerking heeft gemist door omstandigheden onafhankelijk van den wil des daders. Door afwezigheid van getuigen is de behandeling der zaak uitgesteld tot 15 Febr. a. s.

Gister zijn van regeringswege, ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken, verzonden opgaven: 1°. der te Pillau en te Köninsberg gedurende 1854 aangekomen schepen en uitgevoerde waren; 2°. der te Königsberg in 1854 gesloten vrachten; 3°. der in die haven aangekomen Russische en Poolsche producten; 4°. der op 30 December 1854 te Elbing voorhanden waren; 5°. der te Pillau, gedurende 1854 aangekomen schepen enz., met eene lijst der aldaar, te Königsberg en Memel overwinterende schepen; 6°. een overzigt der handelsartikelen, welke te Bremen van 1848 tot en met 1854 zijn ingevoerd. De kamers van koophandel en fabrieken, ontvangen daarenboven eene opgaaf der Königsberger, Elbinger, Brauns

berger en Pillauer reederij, op 1 Januarij 1855; en de kamer te Amsterdam eene opgaaf van het approximatief bedrag der granen en waren te Köningsberg op 31 December 1854.

Bij een schrijven van 2 dezer heeft de Grieksche minister van buitenlandsche zaken Zr. Mjs. consul-generaal te Athene opmerkzaam gemaak, dat, blijkens onderscheidene berigten, schepen onder Nederlandsche vlag Grieksche havens hebben aangedaan, zonder, volgens de bestaande bepalingen, te zijn voorzien van gezondheidspassen, geviseerd door den Griekschen consul ter plaatse van het vertrek, indien zoodanig ambtenaar aldaar bestaat. Als voorbeeld hiervan wordt aangehaald een in het laatst van 1854 uit Rotterdam vertrokken en te Syra aangekomen schip, welks gezondheidspas geviseerd was door den Britschen consul, in plaats van door den Griekschen consulairen agent te Rotterdam gevestigd.

De minister acht het gepast dat den belanghebbenden hier te lande de meest mogelijke regelmatigheid in de vormen hunner scheepspapieren worde aanbevolen, daar anders, afgescheiden van verdere moeijelijkheden, de schepen ligtelijk voor eene quarantaine blootstaan, die men had kunnen voorkomen door zich naar de bestaande voorschriften te gedragen.

De 's Gravenhaagsche correspondent van de *Arnhemsche Ct.* wil weten dat de schout-bij-nacht Coertsen, met wien in de vorige week onderhandelingen waren aangeknoopt tot het aanvaarden der portefeuille van het departement van Marine, zich niet genegen heeft verklaard om die betrekking aan te nemen.

In eene jl. Maandag avond gehoudene vergadering van de Vrijzinnige Kiezersvereeniging te Amsterdam is een gedaan voorstel tot ontbinding der vereeniging met groote meerderheid van stemmen verworpen en eene commissie van negen leden benoemd, om het reglement te herzien en inmiddels bij voortkomende verkiezingen naar omstandigheden te handelen

(*H. bl.*)

De Dedemsvaart is in 1854 bezocht door 17484 schepen waarvan 8800 de vaart zijn opgevaren en 8684 zijn afgevaren. Deze vaartuigen hebben aan sluis- en afvaartsgelden opgebragt de som van *f* 75,718.89½, terwij de eigendommen, behoorende tot dat kanaal, eene jaarlijksche pacht opbrengen van bijna *f* 6000, alzoo een totaal ontvangst van *f* 81.718.89½. Ofschoon ook in vroeger jaren de Dedemsvaart druk bevaren werd, zijn echter de ontvangsten in dit afgeloopen jaar werkelijk hooger geweest, hetgeen voornamelijk moet worden toegeschreven aan de verbinding van dat kanaal met de rivier de Vecht te Ane, waardoor het mogelijk is geworden, om bij drooge tijden wanneer andere zoodanige kanalen behoefte aan water gevoelen, men hier hetzelve uit de rivier de Vecht kan voeden, en de waterstand naar willekeur kan verhoogen; er heerscht dan ook tegenwoordig eene ongekende bedrijvigheid in alle takken van nijverheid, vooral in de veenderijen, zoodat veenen die vroeger bijna geene waarde hadden, thans voor *f* 1000 tot *f* 1500 per bunder worden verkocht.

(*N. R. Ct.*)

---

* **Schiedam**, 31 Januarij. In de zitting van den Gemeenteraad van gisteren avond is eene beslissing genomen over eene zaak, die sedert geruimen tijd aanhangig was. De Raad heeft bij meerderheid besloten: 1o. dat de instelling van het algemeen handels-entrepôt niet aan particulieren afgestaan, maar voor de stad behouden zal worden; 2o. dat de benoodigde pakhuizen gelijk vroeger zullen gehuurd en dus geene nieuwe pakhuizen voor rekening der stad aangebouwd zullen worden, en 3o. dat de directie van het entrepôt zal worden uitgenoodigd om binnen den tijd van 3 maanden eene voordragt te doen: *a.* van de wijzigingen in hunne bestaande instructie, die op grond der bekomen ondervinding daarin noodzakelijk te achten zijn; *b.* van een maximum van den door hen te besteden huurprijs voor pakhuizen, met magtiging wanneer daartoe noodzakelijkheid mogt bestaan, met opzigt tot het huren van pakhuizen, op den vorigen voet voort te gaan.

(*Schied. Ct.*)

◁ **Amerongen**, 30 Jan. Omtrent de armen-bedeeling in deze gemeente kunnen wij thans het volgende mededeelen.

In den loop der vorige week, is eene vereeniging van ingezetenen dezer plaats tot stand gekomen, die ten doel heeft, in overleg met het kerkelijk armbestuur, zoo veel mogelijk in de behoeften der noodlijdenden dezer gemeente te voorzien; namelijk, door werkverschaffing in het belang dezer plaats, of door andere te nemen maatregelen, naar gelang van omstandigheden, door belooning voor politiedienst uit te reiken, enz; — terwijl het kerkelijk armbestuur, ingevolge eene tweede missive, onlangs bij het gemeentebestuur ingekomen, van zijn kant, buiten de gewone bedeeling voorloopig zoo veel mogelijk, zal trachten te voorzien in den nood van hen, die, of door ouderdom, of door ligchaamsgebreken niet in staat zijn, eenigen arbeid te verrigten, benevens kinderen tot een bepaalden leeftijd.

Door het bestuur der bovengenoemde vereeniging tot leniging en voorkoming van armoede, is reeds de aanzienlijke som van p. m. *f* 900 bij de ingezetenen ingezameld; zoodat thans een groot aantal daglooners, die geheel zonder werk waren, in de gelegenheid gesteld zijn, hetzij door het opruimen der sneeuw, hetzij door het verrigten van eenige andere nuttige bezigheid, den kost kunnen verdienen.

Wij mogen dus met grond verwachten, dat door de vereenigde pogingen, zoowel van particulieren, als van kerkbestuur de zucht, om door den arbeid in het dagelijksch onderhoud te voorzien, bij den daglooner zal worden aangewakkerd en bevorderd, zoodat hij het zich weldra tot schande zal rekenen, in het bedelen, dat hier in de laatste dagen sterk toenam, een middel van bestaan te zoeken.

— Gisteren avond had Dr. van Geuns, in zijne alhier gehouden landbouwkundige voordragt, tot onderwerp: de wortelgewassen en de knollen; voornamelijk werd uitgeweid over den mangelwortel.

Groningen 30 Januarij. In de gisteren avond gehouden vergadering van het departement Groningen der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van nijverheid, werden wederom, als naar gewoonte, belangrijke punten ter sprake gebragt, tot het gebied van nijverheid en landbouw betrekking hebbende. Zoo sprak de heer H. Jonxis over eene door hem in praktijk gebragte verbeterde voedering en vermesting van varkens; de heer U. G. Schilthuis, Jz., over het niet doeltreffende van den door sommigen gewenschten maatregel om het stoken van gedisteleerd uit rogge te verbieden; — de heer prof. C. Mulder over de insecten, die in de koolzaadplanten gevonden worden en den koolzaadoogst met geheele of gedeeltelijke mislukking bedreigen. — Alle die mededeelingen lokten onderlinge bespreking der daarbij behandelde onderwerpen uit.

Voorts werd in deze vergadering aan den heer H. Jonxis, chirurgijn ter dezer stede, de tweede gouden medaille der maatschappij uitgereikt voor de door hem ter beoordeeling ingezondene achttien monsters meel, gort, enz., bereid uit gedroogde en gepelde paardeboonen. Dat meel was, na daarvan ingesteld onderzoek van deskundigen, uitmuntend en voor de volksvoeding hoogst belangrijk gekeurd, terwijl de gebakken en andere spijzen uit dat meel vervaardigd, die de heer Jonxis in den vorigen winter aan het departement had aangeboden, zich door smakelijkheid allezins onderscheiden. — Het is te hopen dat den heer Jonxis, aanvankelijk voor zijne pogingen met gond bekroond, eene meer streelende voldoening wacht, door zijne verbeterde wijze van malen, peilen en toebereiden van paardeboonen op de volksvoeding toegepast te zien.

(*Gr. Ct.*)

Voor eenigen tijd werden drie personen in eene slaapstede te Veendam aangehouden, in het bezit van onderscheidene breekinstrumenten, ook pistolen enz. Een hunner was H. H. Kruze, die, even als zijn makker, in den loop van het gepasseerde jaar uit het tuchthuis te Leeuwarden was ontslagen. Van toen af hield de justitie in deze provincie voortdurend het oog op deze lieden, vooral op Kruze, gevestigd. Een diefstal, ll. Zaturdag te Tjamsweer gepleegd, gaf aanleiding, dat bij Kruze te Siddeburen, en nog bij een ander persoon te Slochteren, onderzoek werd gedaan, waardoor het gelukte de noodige bewijzen in handen te krijgen. Kruze echter ontsnapte, terwijl zijn medestander werd gearresteerd. Het is te wenschen, dat deze hoogstgevaarlijke persoon worde gevat, waartoe door de regtbank te Appingedam de last is gegeven. Hij is 64 jaren oud, tamelijk van lengte, enkele grijze haren. Naar zijne jaren is hij vlug, schoon eenigzins voorovergebogen.

Te Wildervank worden pogingen aangewend om eene maatschappij op te rigten, die zich uitsluitend zal wijden aan de uitrusting van zoodanige jongelingen, die genegen en geschikt zijn, de buitenlandsche zeeën te bevaren, en waarvan de ouders in behoeftige omstandigheden verkeeren.

Ten einde tot oprigting van eene zoodanige maatschappij de noodige fondsen te vinden, is eene inschrijving geopend, waardoor ieder, hetzij door het nemen van aandeelen, ten bedrage van *f* 5, hetzij door andere bijdragen ter ondersteuning, gelegenheid wordt gegeven, om van zijne belangstelling in deze zoo nuttige zaak te doen blijken.

Ieder, die voor een of meer aandeelen inteekent, is lid dezer maatschappij. Een ontwerp-reglement zal later aan de beoordeeling der leden worden onderworpen.

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul te Elseneur, zijn in 1854 16480 schepen den Sond doorgevaren (5106 minder dan in 1853), waarvan 1406 onder Nederlandsche, 1969 onder Deensche, 2606 onder Zweedsche, 3294 onder Noorweegsche, 178 onder Russische, 3095 onder Pruissische, 2055 onder Engelsche, 84 onder Fransche, 45 onder Noord-Amerikaansche, 20 onder Napelsche, 11 onder Portugesche, 66 onder Hamburger, 6 onder Bremer, 109 onder Lubecker, 853 onder Mecklenburgsche, 555 onder Hannoversche, 119 onder Oldenburgsche, en 9 onder Belgische vlag.

De Zweedsche vlag is de eenige die, in vergelijking met 1853, eene vermeerdering aanwijst, en wel van 551 schepen. Wat de overige natiën aangaat, bedroeg de vermindering o. a. voor Nederland 460, voor Rusland 1024, voor Pruissen 321, voor Engeland 2629, voor Frankrijk 861, voor Hannover 188 schepen.

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul te Boston, zijn aldaar gedurende de zes laatste maanden van 1854 aangekomen 4 Nederlandsche schepen uit Rotterdam, welke aanbragten circa 1000 zakken Java-koffij, 371 pijpen, 95 halve pijpen, 68 vaten jenever, 798 balen vlas, 114 vaten meekrap, 63 vaatjes, 4 vaten, 36 kisten notenmuscaat 300 blokken Banka-tin, 300 vaatjes haring, 150 bossen staal, 12,277 bundels rotting enz. Van deze schepen vertrokken naar Miramichi (N. Brunswijk) 1, naar kaap Haïtien 2 in ballast.

Voorts kwamen uit Livorno 2 Nederlandsche schepen met lompen, puimsteen, marmer, enz.; vertrokken 1 naar Rotterdam met salpeter en hars en 1 naar St. Johns in ballast.

Advertentien.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY *zijn een zeker middel voor alle huidziekte.* Uittreksel uit eenen brief van den heer J. Hird, lakenkoopman te Keady, gedagteekend 14 Februarij 1853, aan den professor Holloway. Mijnheer Mijn kind, drie maanden oud zijnde, had eene huidziekte over het geheele ligchaam. Ik had velerlei genees- en heelkundige hulp ingeroepen, doch de ziekte werd algemeen als hopeloos beschouwd. Toen beproefde ik uwe zalf en pillen, en de uitwerking daarvan was inderdaad bewonderenswaardig, want in zeer korten tijd was zij hersteld. De heer Bowden, boekverkooper te Gainsborough, of ik zelf, zullen met genoegen elk onderzoek wegens de waarheid van het bovenaangehaalden, beantwoorden.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0.30, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.30, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05 *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij J. M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam, bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissementen te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (758)

Per Telegraaf.

Parijs, 1 Februarij. De *Moniteur* behelst berigten uit Kamiesch van den 23sten Januarij.

Het weder in de Krim was overheerlijk. De blokkade van Odessa, Kaffa en Anapa was afgekondigd.

Een uitval der Russen was afgeslagen.

Generaal Niel was van Konstantinopel naar Sebastopol vertrokken.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM Februarij 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	61½ 9/16			
Dito Certificat.	3	78¼ 5/16	*Hope* 1798/1816	5	101¾ 7/8
Dito Dito	4	90 13/16 7/8 13/16	Dito 1828/1829	5	101
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1838	5	88⅜
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	87¼
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	76⅜
België.			Dito *Stieglitz*	5	75⅝
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild*	2½		Dito 1854	5	82 1/16 5/16
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatiën	3		Certific. dito.	6	60
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	17¾	Obligatien	4	68
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. c/m.	3	31¼ 5/16	Metalliek	5	62½ 9/16
Bew. Sp. Com.		4 9/16	Dito bet. Amst.	5	78⅜ 7/8
Amort. Schuld.			Dito Nation.	5	65 9/16 3/4
Portugal.			Dito 1847	2½	31 13/16
Londen nieuwe.	3	38	Dito 1851/1852	2½	31 13/16
Dito uitgest	4				

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 97⅝, 8⅛; Mexic., te Lond. 3 pct. 20⅜, ⅝; dito Onb. 20⅜, ⅝; Ecuad. 3⅛, 3/16; Peru 4½ pct. 67⅝.

De markt was heden in handel zoo wel als variatie hoogst onbeduidend.

FRANKFORT, Woensdag 31 Januarij. Metalliek 5 pct. 64⅛; Spanje binnenl. 3 pct. 31¼; dito 1 pct. 17 11/16.

LONDEN, Woensdag 31 Januarij. Consols op t. 91⅛, ⅞; 9⅛; N. Mexic. 3 pct. 21, ¼; Peru N. 4½ pct. 70½; Gren. Uitg. 5¾; Ecuador 4; Sardinie 5 pct. 85; Spanje 1 pct. buit. 17¾, dito 3 pct. 36½; dito Certific. 4½, ⅜; dito Passive 4⅛, ⅜; Russen 4½ pct. 89; dito 5 pct. 100; Holl. 4 pct. 93; dito 2½ pct. 62; Turksche leening 76½.

PARIJS, Woensdag 31 Januarij. Fr. 4½ pct. 95.50; dito 3 pct. 67.55; Sp. binn. 3 pct. 30⅞; dito 1 pct. 17½; O. Metall. 82½.

WEENEN, Woensdag 31 Januarij. N. Metall. 82⅞; Leen. 102¼; Nat. Leen. 86⅜; Bankactien 1018; Lombarden 99¼; Zilver 27; Wissel op Londen 12.17; dito op Parijs 148½.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.